

НАРОДНАЕ ПРАДСТАЎНІЦТВА

ВЯЛІКАЯ АДКАЗНАСЦЬ — БЫЦЬ КАРЫСНЫМ РАДЗІМЕ

На сесіі Магілёўскага аблсавета дэпутатаў выбраны 41 дэлегат Усебеларускага народнага сходу

У рабоце пазачарговай трэціяй сесіі 29 склікання ўдзел узялі старшыня Магілёўскага аблвыканка Анатоль ІСАЧАНКА, памочнік Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь — інспектар па Магілёўскай вобласці Леанід МАРТЫНЮК, члены аблвыканка і кіраўнікі яго структурных падраздзяленняў, старшыні гарадскіх, раённых і сельскіх Саветаў дэпутатаў.

Пучэўку на УНС атрымалі выключна паважаныя і вядомыя сваёй добрымі справамі грамадзяне з актыўнай жыццёвай пазіцыяй. Іх кандыдатуры былі вылучаны прэзідэнтамі гарадскіх, раённых і сельскіх Саветаў дэпутатаў. Падчас абмеркавання іх на сесіі аблсавета было вырашана кожнага з кандыдатаў зацвердзіць у якасці дэлегата. Пасля таго, як падключыла камісія па ведамасна-абласных дэлегатаў УНС павіншаваў з абраннем старшыня Магілёўскага аблвыканка Анатоль Ісачанка.

— Гэта першы УНС, які мае канстытуцыйны статус, — падкрэсліў ён. — У адпаведнасці з дзейнай Канстытуцыяй, яму нададзены такі статус, і ён мае права прымаць лёсавызначальнае рашэнне для нашай краіны. Гэта вельмі важная веха ў жыцці кожнага з дэлегатаў. Кожны з вас — прафесіонал сваёй справы, годны чалавек, які карыстаецца павагай і даверам у насельніцтва. А паколькі вы прадстаўляеце інтарэсы жыхароў Магілёўскай вобласці, вам трэба будзе данесці да людзей тую рашэнні, якія прымаліся на УНС, расказаць, якія пытанні закарналіся. Гэта вельмі важная інфармацыя для людзей. Плённай вам работы і разумення той місіі, якая на вас ускладзена.

Намеснік генеральнага дырэктара холдынга «Бабушка-на крынку» Святлана СТАШЭўСКАЯ высокая ацэнка статусу дэлегата УНС і вельмі дабраўчы даверам, які атрымала: — Місія вельмі ганаровая і адказная для мяне. Тое, што мы, дэлегаты, пачнем на УНС, даць магчымасць атрымаць варыянт адказаў на пытанні, якія турбуюць. І калі людзі аказалі нам такі давер, будзем імкнуцца апраўдаць яго. Дзіўнае пачуццё падрабачэння, якім валодае наш Прэзідэнт, дамагае краіне трымаць правільны курс. Вельмі хочацца накіраваць на карысць радзімы ўсё той патэнцыял, які я атрымала, калі вучылася ў школе, ВНУ, які мне перадаў і спадчыну мае дзядулі — удзельнікі вайны, мая сям'я.

Налі ЗІГУЛЯ, фота аўтара.

ГОЛАС ГРАМАДЗЯНКИ СВАЁЙ КРАІНЫ

Адзіная жанчына — супрацоўнік міліцыі ад грамадзянскай супольнасці — сярод дэлегатаў УНС

На пазачарговай канферэнцый грамадскага аб'яднання «Беларускі саюз жанчын» былі вылучаны 80 дэлегатаў Усебеларускага народнага сходу. Адна з тых, хто ўдзельнічае ў такой працы, — гальянка Святлана Русак.



Святлана Русак, адзіная сярод дэлегатаў УНС ад грамадскага аб'яднання «Беларускі саюз жанчын» — супрацоўніца міліцыі.

Святлана Аляксандраўна — адзіная сярод дэлегатаў УНС ад грамадскага аб'яднання «Беларускі саюз жанчын» — супрацоўніца міліцыі. Старшы інспектар па асобых даручэннях аддзела ідэалагічнай работы УОС Гомельскага аблвыканка Святлана Русак — старшыня першаснай арганізацыі Беларускага саюза жанчын УОС Гомельскага аблвыканка. Іх каманда — больш як 800 жанчын, якія працуюць у структуры праваахоўных органаў рэгіёна. Абласная першасная арганізацыя была створана ў маі 2022 года. На ініцыятыву аб яе стварэнні адгукнуліся супрацоўніцы сістэ-

— Асноўны кірунак майі службовай дзейнасці — работа з асобымі складам супрацоўнікаў, падтрымка і дапамога ў тым, каб яны развіліся ў прафесіі, былі прафесіяналы ад сваёй справы, падтрымліваюць і развіваюць сваю краіну, дзяржаўнасць, будучыню нашых дзяцей. Гэта быў знакавы момант у развіцці Беларускага саюза жанчын. Я ганаруся тым, што ў нашай краіне праз новы, канстытуцыйна зацверджаны орган народнага дэлегатаў — Усебеларускі народны сход — будзе заўважаны голас грамадзянскай супольнасці. І гэта голас звязаных людзей з народам. Разумею, што для кожнага дэлегата Усебеларускага народнага сходу, вылучанага ад грамадзянскай супольнасці, вельмі адназначна значага блоку, які прадстаўляе, — падкрэсліла Святлана Русак.

Гальянка з гонарам кажа аб тым каласальнай рабоце, якая ўжо на працягу 30 гадоў праводзіцца Беларускай арганізацыяй жанчын.

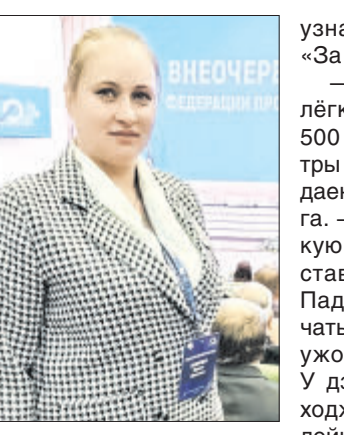
— Яна дамагае кансалідаваць грамадства. Жанчынны вельмі актыўна выступілі ў абарону незалежнасці краіны, міру, спакою, стваральнай дзейнасці ў 2020 годзе. Жанчынны — супрацоўніцы Міністэрства ўнут-

раных спраў паказалі, што нароўні з мужчынамі гатовы абараняць сваю краіну, дзяржаўнасць, будучыню нашых дзяцей. Гэта быў знакавы момант у развіцці Беларускага саюза жанчын. Я ганаруся тым, што ў нашай краіне праз новы, канстытуцыйна зацверджаны орган народнага дэлегатаў — Усебеларускі народны сход — будзе заўважаны голас грамадзянскай супольнасці. І гэта голас звязаных людзей з народам. Разумею, што для кожнага дэлегата Усебеларускага народнага сходу, вылучанага ад грамадзянскай супольнасці, вельмі адназначна значага блоку, які прадстаўляе, — падкрэсліла Святлана Русак.

Наталля КАПРЫЛЕНКА.

АКТЫВІСТКА, УДАРНИЦА, ШМАТДЗЕТНАЯ МАЦІ

Адзіная жанчына — супрацоўнік міліцыі ад грамадзянскай супольнасці — сярод дэлегатаў УНС



Адзіная жанчына — супрацоўнік міліцыі ад грамадзянскай супольнасці — сярод дэлегатаў УНС

ўзнагароды — медалём «За працоўную заслугу». — Праца, вядома, нялёгка. На нашай ферме 500 кароў абслугоўваюць тры аператары машынага даення, — разважае Ядвіга. — А дзе вы бачылі лёгкую работу, асабліва калі ставішся да яе адказна? Падём у мяне раніцай у чатыры гадзіны, бо ў пяць ужо пачынаецца дойка. У дзевяць звычайна прыходжу дадому. На другую дойку выбіраюся прыблізна ў 16.30 і да дзевяці вечара стараюся трапіць дамоў. А вось гэты час — з дзевяці рання да чатырох дня — мой час, гаспадыні і маці.

Як трымаць сваю гаспадарку, ёсць свінні і куры, каб за мясам у краму асабліва не хадзіць. Ну і, вядома, увесну садзіць на сотках бульбу, калі хаты маецца невялікі агарод. З малымі дзецьмі дамагае мама Ядвіга, асабліва цяпер, калі трэба шмат увагі аддаваць грамадскай рабоце. Праўда, яна

раней была актыўнай. Пра гэта расказала старшыня прафсаюза камітэта гаспадаркі Яўгенія АКАВІТАЯ. Яўгенія Рыгораўна згадала, што заўсёды, калі арганізацыя спартыўна-спарбортывы, Ядзя бывае ў першых радах удзельніцаў. За гонар сваёй гаспадаркі не раз выступала на раённых спарбортывах, ну і на іншых мерапрыемствах, якія праходзяць у вёсцы, яе двойчы запрашаюць на довазціца. Таму і вылучылі ў свой час ад прафсаюзнай арганізацыі сельгаспрадпрыемства кандыдатам у дэлегаты.

— Як дэлегат Усебеларускага народнага сходу я найперш хвалюся за вёску, яе жыхароў, яе працоўнікоў, — дзельціца Ядвіга. — Па-мойму, няма найлепшай мясціны ў вёсцы, як наш Рамель. Аднойчы ў газеце прачытала, што наш аграгарадок — равенск Леанарда да Вінчы. У яе гісторыі — Герой Сацыялістычнай Працы Міхал Сядляр, кавалеры працоўных ордэнаў і медалёў. Хочацца, каб мая малая радзіма і іншыя сельскія населеныя пункты развіліся, квітнелі, прывялі дамамі, і ў якую будучыню наваёналі. Вось за такую стратэгію развіцця краіны я маю намер галасаваць.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

НА ПАЗАЧАРГОВЫМ З'ЕЗДзе ФЕДЕРАЦЫЙ ПРАФСАЮЗАў БЕЛАРУСІ Дэлегатаў УНС

Выбрана аператар машынага даення ААТ «Палеская ніва» Столінскага раёна Ядвіга ЛЯШКЕВІЧ.

Адзіная жанчына — супрацоўнік міліцыі ад грамадзянскай супольнасці — сярод дэлегатаў УНС

«Зоркі, здольныя ззяць на сусветным узроўні, павінны загарацца ў рэгіёнах»

Адказнасць за спартыўны рэзерв ляжыць менавіта на рэгіёнах

— Павел Анатольевіч, у сакавіку прайшла калегія ўпраўлення. Якія асноўныя вынікі мінулага года?

— Для мяне самы галоўны вынік, які ўспрымаюць як галоўны, — другое месца Гомельскай вобласці па выніках рэспубліканскіх алімпійскіх дзён моладзі па ўсім відах спорту. Рэспубліканскія дні моладзі — гэта своеасаблівае веха для спартсменаў. У гэтых спарбортывах удзельнічаюць, як правіла, навучэнцы 10-11 класаў, некаторыя пасля заканчэння школы спецыялізуюцца па спорту і знаходзяць сябе ў нечым іншым, а некаторыя застаюцца і растуць далей. Гэта значыць, рэспубліканскія дні моладзі — свееасаблівы вынік работы дзіцяча-юнацкіх спартыўных школ. І другое месца Гомельскай вобласці — паказчык нашай паспяховай работы ў гэтым напрамку. Дастойны вынік. Мы ступілі першае месца Мінску, значыць, ёсць куды імкнуцца. Нам наступаюць на пяці, і гэта таксама добра, канкурэнцыя не дае паслабляцца. Таму галоўная задача — утрымаць гэты высокі пазіцыі, бо работа са спартыўным рэзервам — прырытот. Падрыхтоўка вышэйшага звяна — гэта прэрагатыва рэспубліканскіх цэнтраў алімпійскай падрыхтоўкі. А адказнасць за спартыўны рэзерв, на мой погляд, ляжыць менавіта на рэгіёнах. Бо калі ёсць моцны рэзерв, значыць, і ў нашага спорту ёсць будучыня.

Адных традыцый мала — патрэбны кадры

— Гомельская вобласць славіцца моцнымі школамі вяславання і барацьбы. Гэтыя школы стваралі выдатныя трэнеры і спартсмены. Цяпер ёсць кадры, здольныя ўтрымаць высокую панкву?

— Для развіцця спартыўных школ мала адных традыцый, (Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Беларусі каманда па хакеі на траве, адсюль пачалася яго гісторыя. Павел Анатольевіч, які сёння ідуць справы з гэтым відам спорту?

— Доўга нас штарміла з гэтым відам спорту, але вырашэнне праблемы знайшлося. Сёння ў нас ёсць дзяржаўная ўстанова хакейна клуб «Гомель», у склад якога ўваходзіць каманда па хакеі з шайбай і каманда па хакеі на траве. У нас створаны выдатныя ўмовы для развіцця хакея на траве. Федэрацыя дапамагла з трэ-



нерам. Мы змаглі вярнуць некалькі гульцоў, якія з'ехалі. Але нельга сказаць, што цяпер у нас хакей на траве такі, якім быў 45 гадоў таму. І мы бачым рэзерв у дзіцячым спорце. Аб'ектыўна, гэта не самы папулярны від спорту і чарга ў дзіцячых секцыі не стаіць. Але ўсё залежыць ад трэнераў. Сёння рэгіён гатовы прапанаваць належны ўмовы працы спецыялістам. Упэўнены, што з павелічэннем колькасці трэнераў хакея на траве стане яшчэ мацнейшым.

Канешне, не параўнаць з гандболам, асабліва жаночым. Хутка развязаць нацыянальнага чэмпіяна. Чого вы чакаеце ад аднаго з лідараў жаночай каманды «Гомель»?

— Я чакаю яркай гульні і прыгожага плэй-оф чэмпіянату Беларусі, дзятчаты на гэта спраўды здольныя. Хачу пажадаць ім гуляць да апошняй хвілінкі матча, змагацца за кожны мяч. Людзі на трыбунах гэта ацэняць, у Гомелі дакладна. Гомельскія бальшчыкі з нецярпеннем чакаюць развязкі чэмпіяната. Упэўнены, ён будзе вельмі цікавы.

— На ваш погляд, у вобласці дастаткова адной моцнай каманды ў кожным асобна ўзятым відзе спорту? Ці варта напружвацца, знаходзіць дадатковыя магчымасці і ствараць больш каманд? Тады ж і нацыянальнае чэмпіянаты будучы будзем цікавейшы.

— Улічваючы, што ў клубам вельмі мала прыватных грошай, у асноўным дзяржаўная падтрымка, я лічу, што ўсе павінны быць у роўных умовах. У нацыянальных чэмпіянатах усе павінны стартваць з аднолькавым бюджэтам, вядома ж, у залежнасці ад віду спорту. Па ходзе сезона будзе відаць, дзе лепш працуе менеджмент клубу, трэнерскі штаб, бо па выніках гэта адрозніваецца. Упэўнены, чэмпіянаты па гульні на вяршыні відах спорту ад гэтага толькі выгадуць. Бальшчык будзе хадзіць на кожную гуль-

ню, таму што прахадных гульні, дзе пераможца відавочна яшчэ да пачатку, стане значна менш. І тады абавязкова пойдзе рух наперад. Па такой жа логіцы не варта рабіць акцэнт на адным відзе спорту і адсоўваць на задні план іншыя. Так, лідарамі заўсёды будуць хакей і футбол, але нават у маштабах адной вобласці, акрамя хакейнай і футбольных каманд, павінны быць каманды па гандболе, баскетболе, валейболе.

Гомельская вобласць можа ганарыцца слаўнымі традыцыямі ў дзюдо. Калі Гомельскаму падовольна краіне другога Макарава?

— Перш чым казаць аб тым, калі ў нас будзе другі алімпійскі чэмпіён, варта задаць пытанне: а калі ў нас будзе чэмпіён Еўропы, свету па дзюдо? Канкурэнцыя ў сусветным дзюдо сёння вельмі высокая, мы ў гэтым упэўніліся пасля ІІ Гульніў краіны СНД. Цешыцца, што цікавасць да гэтага віду спорту ў вобласці ёсць. А значыць, гэтым трэба скарыстацца. Зразумела, што не ўсё залежыць ад нас. Але ўсё, што ў нашых сілах, мы зробім. І тут зноў вяртаемся да тэмы выхавання спартыўнага рэзерву. У гэтай рабоце два кірункі: дзяржаўны і прыватны (які дзякуючы акрэдытацыі Міністэрства спорту ўпарадкаваўся). Я за сімбіёз гэтых кірункаў. Прыватныя школы ўмоўна прыцягваюць дзятчых і спартыўна атрымліваюць рыхтаваць юных спартсменаў — хай гэтым і займаюцца. А вышэйшае звяно — гэта ўжо праграгатава дзяржаўнага кірунку: дзіцяча-юнацкі спартыўныя школы, вучылішчы алімпійскага рэзерву. Каб у нас з'явіўся другі Макараў, трэба вельмі і вельмі шмат працаваць, прачым усім.

— У Гомельскай вобласці ідзе актыўнае будаўніцтва спартыўных аб'ектаў. Павел Анатольевіч, раскажыце, калі ласка, пра найважнейшыя з іх.

— Упэўнены, мы ніколі раней у вобласці адначасова не будавалі столькі спартыўных аб'ектаў, як цяпер. І ўсе яны важныя. Першымі будуць стадыён «Юнацтва» ў Добрушы, адкрыты ў 2022 годзе. Мы паглядзелі, што ён запатрабаваны ў насельніцтва, выправілі свае памылкі і па тым самым праекце будзем стадыён у іншых гарадах. Аб'ект уключае ў сябе футбольнае поле, лёгкаяатлетчныя дарожкі, трэнажорную залу, адміністрацыйны корпус, хакейнае каробку, варкаўт-пляцоўку і іншыя элементы. Ужо адкрылі такія стадыёны ў Лельчыцах і Нараўлі. Хутка будуць адкрыты стадыёны ў Карме і Ельску. Распрацоўваецца праектна-каштарысная дакументацыя для будаўніцтва такіх жа стадыёнаў у Буда-Кашалёўе і Лоеве. Увездзена ў эксплуатацыю другая льядовая арэна ў Жлобіне і адкрыты льядовы палац у Светлагорску. У Гомелі басейн «Дэльфіны» быў у аварыйным стане і не функцыянаваў. На гэты конт было вельмі шмат скаргаў ад насельніцтва. Хутка пачне працаваць новы аб'ект. Заканчваецца будаўніцтва шматфункцыянальнага спартыўна-аздраўленчага цэнтра ў Мазыры. Праектуецца басейн у Хойніках і лыжаролерная траса ў Светлагорску. І гэта толькі самыя маштабныя праекты. Самае галоўнае, што ўсе аб'екты, якія будуюць, не пустаюць і не адчыняюцца толькі да прэздыю начальства. Яны становяцца цэнтрам прыцягнення насельніцтва, асабліва моладзі. Нават у халодныя сезоны там віруюць жывіцы, не кажучы пра летнія.

Складана, некамафортна, але зацікаўна

— Павел Анатольевіч, вы ў мінулым спартсмен, цяпер — кіраўнік. У якой ролі больш камафортна?

— Прафесійным спартсменам быць добра. Займаешся любімай справай, табе за гэта плацяць — што можа быць лепш? Для таго, каб ты дабіўся сваёй мэты, працуе цэлая каманда, шмат людзей за цябе адказвае. У кіраўніка ўсё наадварот — ён адказвае за ўсё і ўсё. Але мне вельмі падабаецца мая праца, кажу гэта, не крываць душой. У мяне былі ў жыцці сітуацыі, калі я мяняў працу, а многія не разумелі, навошта гэта

раблю, бо ўсё добра. Але я ішоў туды, дзе мне было цікава, дзе хацелася працаваць, я стаў перадаваць сабой мэты і дасягаў іх. І гэта ўсё было ў сістэме спорту. Цяпер мне даверылі кіраваць спартыўнай галіной у вобласці. Мне гэта работа падабаецца, стаўлюся да яе адказна. Ацэньваю не буду, няхай гэта робіць кіраўніцтва і людзі, для якіх працую. Казаць, што мне камафортна на гэтай пасадзе... Некамафортна, таму што адказнасць каласальная. Не скажу, што сплю спакойна. Перажываю за ўсіх спартсменаў, сачу за трансляцыямі спарбортываў. Павадамыслены прыходзяць кругласутачна. Але я ўспрымаю гэта як норму, таму што выступленні гомельскіх спартсменаў — паказчык майі працы. Збоку можа падацца — што там начальнік управлення дакументацыі падпісаў і ўсё! Але перш чым падпісаць дакумент, трэба падумаць, як ён паўплывае на лёс чалавека. Часта узнікае пытанне: якая роля ў кіраўніцтве спорту рэгіёна? Адказ просты: я праводжу дзяржаўную палітыку ў галіне фізічнай культуры і спорту ў асобна ўзятым рэгіёне. У нашай дзяржаве выбудавана дакладная спартыўная сістэма, і выбудавана правільна. Калі людзі ў ёй якосна выконваюць свае абавязкі, і сістэма працуе зладжана. Адказваць за гэтых людзей і за ўсю сістэму ў рэгіёне складана, некамафортна, але цікава.

— Павел Анатольевіч, чым вы больш за ўсё ганарыцеся як начальнік управлення спорту і турызму?

— Пакуль няма таго, чым я мог бы ганарыцца настолькі, каб раскаваць пра гэта ў інтэрв'ю. Я працую на начальнікам управлення ўсяго чатыры гады і пакуль не магу сказаць, што зрабіў нешта звышзвычайнае. Пра мяне гэтая сістэма працягнула функцыянаваць і не дала збою. Я паставіў перад сабой мэты, да якіх упэўнена іду. Калі мэты будуць дасягнуты — тады і будуць падставы для гонару, аб якіх з задавальненнем раскажу. Валерыя СЦЯЦКО. Фота з асабістага архіва героя. Гомель.